

La falsificació (1)

Els motius que originen el fet de falsificar l'obra d'un artista —l'estil, la factura, la tècnica emprada— són de l'ordre econòmic, però també hi ha la pròpia satisfacció d'haver arribat a comprendre profundament l'obra d'un gran mestre, i quasi sempre l'íntim menyspreu vers l'entès, home poderós que satisfà la vanitat, més o menys refinada, de saber-se —i fer-ho saber— propietari d'una col·lecció d'obres d'art amb peces úniques en el món.

Mentre que un artista és el creador de qualsevol obra manifestadament inèdita i sensiblement bella, el falsificador és un artista en potència, el qual ho palesa quant més reeixida és la falsetat. L'obra d'art és el resultat del domini d'una tècnica i quelcom més. El falsificador, si és artista, ho és de la mentida. En realitat, però, és un «artista» que resta clavat al domini de la tècnica; roman a mig camí entre l'ofici i la imaginació. Assimila la inventiva d'altri per, amb el domini de la tècnica, no solament fer creure a l'entès que aquest es troba davant d'una obra inèdita d'un gran mestre, i fins ara desconeguda, sinó que a qualsevol aficionat a l'art, sensible a la bellesa li farà sentir tota l'emoció que produeix la contemplació de l'obra mestra, original, única.

La falsificació afinada, la perfecta, és aquella en la qual no hi ha manera humana de descobrir-ne el frau. Aleshores esdevé una obra més del mestre creador. Allò que hom sent davant d'una falsificació perfecta és idèntic a allò que pot sentir en contemplar una obra genuïna. En canvi, no és així quan hom sap a priori que l'obra en qüestió és falsificada. El sentiment, la sensibilitat, allò profundament espiritual que hom experimenta da-

vant l'obra mestre no sorgeix ha quedat ofegat per la cultura, en el millor del cas, si no per la indignació i un regitzell de principis legals, socials, morals, filosòfics, psicològics..., en fi, de tota mena.

Per altra part, el col·leccionista d'antiquitats, generalment és un home que a còpia d'experiència adquirida arriba a deformar-se. Arriba a preocupar-se més per l'autenticitat de l'obra que per més altre valor. Té por. Pren tota mena de precaucions per tal d'assegurar-se que la peça que compra és genuïna; que no és cap imitació, cap falsificació. Com més hi entén, més conscient és de les dificultats que presenta dictaminar una obra autèntica d'una de falsificada. Sois el tranquil·litza l'existència d'una documentació notarial que acompanyi l'obra, en la qual documentació queda constància fefaent de totes les mans per les que l'obra mestre ha passat des del seu origen; des del dia que l'artista la va realitzar, la va donar per enllestida, ben acabada, o potser la inacabà.

M. P. M.

Telèfons d'Urgència

Comissaria Policia	870 75 99
Policia Municipal	870 05 11
Guàrdia Civil	870 00 68
Parada Taxis	870 30 82
Bombers	870 11 72
Funerària	870 00 89
Hospital	870 24 00
Policlínica	870 61 00
Metges d'urgències de la Seguretat Social	870 01 91
Ambulàncies	870 00 92
	870 78 61

BUFÍ

OLIS I DIBUIXOS

SALA DE CULTURA SANT JORDI CAIXA D'ESTALVIS DE CATALUNYA

Plaça Maluquer i Salvador, 10
Granollers

De l'1 al 15 d'abril del 1979

Feiners: de 6 a 9. Festius: de 12 a 2 i de 6 a 9

Jazz

Quan aquest comentari es publiqui a «Plaça Gran», s'haurà celebrat —amb l'actuació del «Modern Jazz Sextet» de Terrassa— la tercera i última sessió de jazz de les programades pel Museu de Granollers.

Si en el comentari anterior, amb motiu del concert de Gene «Mighty Flea» Connors, lamentàvem que algunes deficiències tècniques haguessin deslluït el recital del gran trombonista nord-americà, ara, en parlar de l'actuació del saxotenor francès Guy Laffite, hem de dir —per respecte a la veritat— que feia molt temps que a la nostra ciutat no havíem escoltat una sessió de jazz semblant.

Amb el concert de Guy Laffite —que tocà acompanyat per tres músics esplèndids com són Jordi Clúa, Aldo Cabiglia i, especialment, Pere Ferré— es tornà a viure aquell ambient típicament jazzístic, aquell caliu que fa que una sessió de jazz sigui quelcom més que un espectacle purament contemplatiu per esdevenir un acte en el que tothom, d'una manera o altra, hi participa amb satisfacció.

La identificació entre artista i públic, el trencament de la dicotomia artista-subjecte actiu i espectador-subjecte passiu és, a la vegada, l'objectiu i la preocupació principal del bon músic de jazz. L'artista —el músic en aquest cas— transmet unes vibracions que el públic necessàriament ha de recollir. La creació d'aquesta atmosfera, d'aquest clima de mútua comunicació, és la màxima dificultat amb que s'enfronta el jazzmen. I cal dir que Guy Laffite, per la pròpia riquesa de la seva música i per la gran categoria dels músics que l'acompanyaven, ho aconseguí.

Potser fóra aquest el millor elogi de la seva actuació.

L'Ecologia

ÉS QUE EL BELLIT I ELS SEUS VOLTANTS, A PESAR D'ÉSSER ZONA DEL PARC NATURAL DEL MONTSENY, HA D'ESDEVENIR TAMBE CAU DE MÉS ESPECULACIONS URBANÍSTIQUES?

Denunciem que en el terme municipal de Tagamanent i concretament a partir de la part alta de la Vall de l'Avencó, es va obrir ja ja temps, un vial que puja fins a la Casa Nova del Bellit (La Calma). Hem observat que d'aquest s'esdevenen tota una xarxa de camins secundaris els quals han estat oberts molt recentment i d'una manera molt discreta. Aquests camins, en principi, han servit per tallar el bosc sense cap mena de mirament, però, un cop oberts, no sabem per què han de servir. Per urbanitzar potser?

El fet de denunciar aquest important atemptat és perquè la major part d'aquesta anomenada xarxa de camins i tala d'arbres està dintre del que és Parc Natural del Montseny i la resta en la zona de pre-parc (zona d'influència i protecció) la qual cosa és totalment contradictòria als principis fonamentals de qualsevol parc Natural.

Se sap amb certesa que en aquests confosos afers hi està molt involucrada gent d'importants Immobiliàries i Ajuntaments de la nostra Comarca. Nosaltres esperem que els nous consistoris revisaran i prendran mesures efectives paralitzant del tot aquestes irregularitats urbanístiques que, incomprendiblement, es realitzen dintre de les zones de Parcs Naturals o bé de la seva influència.

Fem realitat el Parc Natural del Montseny i no permetem que ho sigui només sobre el paper.

Grup de Defensa del Patrimoni Natural de l'Agrupació Excursionista Granollers